

τί πράττει ὁ πρὸς ἐπιφρογὴν αὐτοῦ ἀδρῶς μισθοδοτούμενος Διοικητής τοῦ ἄγιου "Οφρου; Λέν φρονεῖ ὅτι ἔχει καθῆκον ἀπαραίτητον ἵνα ἐπιβληθῇ εἰς τὰς μονὰς καὶ ἐφαρμόσωσι καὶ τὸ ἀρθρὸν τοῦτο, ἀλλως νὰ μὴ ἐφαρμόζῃ καὶ τὰ ἄλλα ἀρθρα τὰ ὑπὸ τῆς ἀμαθοῦς Κοινότητος ὑποδεικνυόμενα αὐτῷ, ἀτε συμβάλλοντα εἰς τοὺς διεκδικητούς αὐτῆς σκοπούς;

'Εάν ἡ Ἐκκλησία, ἐπαναλαμβάνω, ἐν συνεννοήσει καὶ μετά τῆς πολιτείας δὲν ἐπιβληθῶσι πρὸς τὴν σύστασιν μεγάλης Σχολῆς ἐν "Αθφι εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον οἱ ἀμαθέστατοι αὐτοῦ προϊστάμενοι νὰ πράξωσι τοῦτο.

"Εάν ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ πολιτεία δὲν εἰσαγάγωσιν εἰς ἕκαστην μονὴν 5, 6 τοῦλάχιστον κατ' ἀρχὰς λογίους κληρικοὺς ἔξωθεν, ὡς ἐφράζεν ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν τοῦ Χελανδαμίου, ὅπως κυβερνᾶσιν αὐτάς καὶ τὸν τόπον μετ' ἀπολύτου ἔξουσίας καὶ συστήσωσι Θεολογικὴν Σχολὴν μετά καλλιτεχνικοῦ τμήματος παραμερίζοντες τοὺς ἀμαθεῖς προϊσταμένους αὐτῶν, καὶ διορίζοντες αὐτοὺς εἰς ἀνάλογα τῆς πνευματικῆς αὐτῶν καταστάσεως διακονήματα, εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον τὸ ἄγιον "Οφρος νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ δράσῃ πνευματικῶς καὶ καλλιτεχνικῶς καὶ δπως ὁ Ἑλληνισμὸς προσδοκᾷ, ἀλλὰ θὰ φυτολιθῇ καὶ θὰ μαραίνηται, ἔως οὐδὲ ἀστὴρ αὐτοῦ τελείως δύσῃ καὶ διὰ παντὸς σφεσθῇ, καὶ νυκτοκόρακες καὶ ἄλλα νυκτόβια καὶ νυκτίνομα πτηνὰ ἐν τοῖς ἐρειπίοις αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ τῶν Ἀμαλφινῶν, καὶ τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ, θὰ διαιτῶνται, δπερ πᾶς "Ἐλλην καὶ δὴ κληρικὸς εἰλικρινῶς ἀπεύχεται.

Θέλων ἵνα δημοσιεύσω ἐνταῦθα τὰ δνόμιατα τῶν ἐν τῷ Ἀθωνικῷ Φροντιστηρίῳ διδαξάντων, ἀφ' οὐδὲν ἐπράξα τοῦτο ἐν τῷ προεκδοθέντι ἔγγρῳ μου, ἔγραψα εἰς τὸν ἀρχαῖον φίλον καὶ ἀληθῆ μοναχὸν κ. Σπυρίδωνα Λαυριάτην ιατρόν, τὸν Καμπανάσον, δπως ἀνατρέξῃ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μονῆς αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἀπόκειται ἡ σειρὰ τοῦ Νεολόγου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εὑρῶν τὸν ἀριθμὸν 5554, ἐν φέδημοσιεύθῃ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Προηγουμένου τῆς μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου Νικάνδρου τοῦ Θασίου, συνοπτικὴ μὲν ἄλλ' ὠφαία καὶ γλαυφρὰ μελέτη περὶ αὐτῶν, ἀντιγράψῃ καὶ μοὶ ἀποστείλῃ ταῦτα.

"Ο ἀκούγαστος καὶ λίαν ιριλόπονος Ἰατρός, ὁ συντάκτης τοῦ καταλόγου τῆς βιβλιοθήκης τῆς Μεγίστης Λαύρας, δις ἐξεδόθη ἐν Παφισίοις, διὸ ίδιων δαπανῶν ἐκδότης τῆς Διόπτειας, τῆς Ἐρμηνείας τῶν Ἀναστασίμων κανόνων τοῦ Ζωναρά, τῆς Ἀλφαριθματαφαβῆτος Μελετίου τοῦ διοικητοῦ καὶ τῆς Πολιτείας τοῦ ἄγιου "Οφρους Ἰωακείμ πρώην Ἰθηρίου καὶ νῦν ἡγούμενου τῆς μονῆς τῶν Βλατταδῶν παφὰ τὴν Θεσσαλονίκην ἐν τῷ Ἀγιοφειτικῷ περιοδικῷ ὁ Ἀθως, ἀτινα καὶ ἔξιντλησαν αὐτὸν οἰκονομικῶς, διότι δυστυχῶς οἱ προϊστάμενοι τοῦ "Οφρους καὶ λοιποὶ μοναχοὶ ἀμαθέστατοι ὄντες οὐδένα λόγιον Ἀγιοφείτην ἐνισχύουσιν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, ἔλαβε τὸν κόπον καὶ τὴν εὐγενῆ καλωσύνην δπως ἀντιγράψῃ ὅλην τὴν εἰρημένην μελέτην καὶ μοὶ ἀποστείλῃ αὐτήν, διὸ καὶ εὐχαριστῶ αὐτῷ ἀπειρῶς. Ταῦτην αὐτούσιον καταχωρίζω ἐν τῷ παραρτήματι ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Γ' οὐ μόνον ἵνα σωθῇ, διότι αἱ ἐφημερίδες συνήθως καταστέφονται καὶ δὴ ἐν ἀγίῳ "Οφρει, ἐνθα ἐπικρατεῖ καὶ βασιλεύει ἡ ἀμάθεια, ἀλλὰ καὶ δπως οἱ ἀναγνῶσται μονεῖδωσιν διτι καὶ ὁ Βατοπεδινὸς προηγούμενος, διὸ ἐγὼ δὲν εἰχον ὑπ' ὅψει ἐν τῇ συντάξει τοῦ